

ДОПОМОЖІТЬ РОЗШУКАТИ МОГИЛУ БРАТА, який загинув в боях за незалежну Україну у 1947 році

Трагічно склалася доля моєї сім'ї. Проживали в той час у селі Красне, працювали у власному господарстві. Хоч як сутужно було у перші повоєнні роки, та все ж мали свою землю, кілька коней, корів, свиней, птицю, хліб і до хліба. Працювали не покладаючи рук, і господарство ставало на ноги. Життя налагоджувалось. Ось тільки чутки про те, що все нажите важкою працею за багато десятиліть незабаром відберуть у колгосп, непокоїли багатьох жителів навколишніх сіл. Вони боролись проти сталінського режиму в рядах Української Повстанської Армії. Її учасником був і мій старший брат Михайло.

У липні 1947 року селом поповзли чутки про те, що багато наших воїнів загинуло у бойовій сутичці з каральними органами радянської системи. Кажали, що в цьому бою геройською смертю полег і Михайло. Велике горе прийшло у сім'ю. Та було воно не останнім. 21 жовтня 1947 року нашу сім'ю спіткало нове випробування: дім оточили енкаведисти, дали на збір 15 хвилин і повезли

до Сибіру. Не могла простити тодішня влада моїй сім'ї - старенькій матері, мені, 12-річному хлопчаківі, та моєму братові Степану, який був інвалідом без однієї ноги - того, що Михайло боровся за рідну Україну, віддав за неї життя.

Не стану описувати того лиха і поневірянь, які доводилося зазнати на спецпоселенні в сибірській тайзі. Довгі роки, вже після реабілітації, я працював в Омську. Там і вийшов на пенсію. Та мене і мою родину і досі непокоїть трагічна доля мого брата. Хотілося б знати, як і де він загинув, де його могила. Якщо в лісі чи чистому полі, то хотілося б

провести перепоховання його останків згідно з християнськими звичаями, поставити йому пам'ятник. Як і належить борцеві за волю України. Проте, в які б інстанції я не звертався, конкретної відповіді на свої запитання не одержав. Найбільш повною була довідка із Рівненського обласного управління внутрішніх справ. У ній сповіщалося, що за архівними даними мій брат Семенюк Михайло Дем'янович, 1922 року народження, при проведенні військової операції в районі сіл Вовничі, Рудливо, Війниці був убитий як учасник ОУН 29 липня 1947 року.

Я звертаюся до старожилів, які проживають у цих селах. Можливо, хтось із них пам'ятає про цей бій і був свідком смерті і поховання мого брата, знає, де його могила. Відгукніться, повідомте про це в редакцію газети «Гомін» або моїй родичці Наталії Михайлівні Нереті, яка проживає в селі Бокійма. Буду вдячний за допомогу, за світлу пам'ять про одного з борців за вільну Україну.

З повагою
Андрій СЕМЕНЮК,
житель Омська.